

РЕШЕНИЕ

№ 2055

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

при участието на секретаря СНЕЖАНКА К. КИРИЛОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20211110149434 по описа за 2021 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ за заплащане общо на сумата от 15 083,40 лева, представляваща продажната цена на доставен бетон и чл. 86, ал.1 от ЗЗД общо за сумата от 2 453,35 лева, представляваща лихва за забава.

Ищецът-„АСТ.Б“ ЕООД твърди, че между него, в качеството му на продавач и ответника, в качеството му на купувач е постигнато съгласие за доставка на бетон, съгласно отделни заявки на „Г.М. 03“ ЕООД. Твърди, че бетонът се е доставял до обект на ответното дружество, находящ се в Асеновград, като всяка отделна доставка се е придружавала от товарителница и експедиционна бележка, удостоверяващи получаването й. Излага, че за доставките е издавал данъчни фактури, в които са посочени видът, количеството и стойността на отделните доставени материали и допълнителни услуги, ако е имало такива. Сочи, че дължимите по фактурите суми е следвало да се заплащат в 7 дневен срок от издаването им, като първоначално ответникът е заплащал редовно стойността на доставяните количества бетон. Твърди, че в периода от месец октомври 2019 год. до месец декември 2019 год. включително е извършвал доставки на бетон за ответника, на обща стойност 15 083,40 лева, за които е издал данъчни фактури №3935/21.10.2019 год. за сумата от 14 317,20 лева с вкл. ДДС, №3996/28.10.2019 год. за сумата от 453,60 лева с вкл. ДДС, №4125/11.11.2019 год. за сумата от 226,80 лева с вкл. ДДС, №4196/18.11.2019 год. за сумата от 378 лева с вкл. ДДС и №4424/16.12.2019 год. за сумата 804 лева с вкл. ДДС. Поддържа, че извършването на отделните доставки е удостоверено с товарителници и експедиционни бележки. Твърди, че ответникът не му е платил продажната цена на доставения бетон. Поддържа че поради неизпълнение на задълженията на ответника за плащане на доставените стоки ответникът му дължи лихва за забава върху главниците

по всяка една фактура. Моли съда да постанови решение, по силата на което да осъди ответника да му заплати сумата от 13 221 лева дължима по фактура №3935/21.10.2019 год., сумата от 2166,07 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 05.11.2019 год. до 21.07.2021 год., сумата от 453,60 лева дължима по фактура №3996/28.10.2019 год., сумата от 73,45 лева, представляваща лихва за забава за периода от 12.11.2019 год. до 21.07.2021 год., сумата от 226,80 лева дължима по фактура №4125/11.11.2019 год., сумата от 35,85 лева, представляваща лихва за забава за периода от 26.11.2019 год. до 21.07.2021 год., сумата от 378 лева дължима по фактура №4196/18.11.2019 год., сумата от 59,03 лева, представляваща лихва за забава за периода от 03.12.2019 год. до 21.07.2021 год., сумата от 804 лева дължима по фактура №4424/16.12.2019 год., сумата от 118,95 лева, представляваща лихва за забава за периода от 02.01.2020 год. до 21.07.2021 год.. Претендира законната лихва, считано от предявяването на исковата молба в съда до окончателното плащане на сумите, както и сторените в производството разноски.

Ответникът-„Г.М. 03“ ЕООД е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва, че е заявявал доставки на бетон в сочения период респ., че ищецът е извършил такива. Оспорва да е получавал процесните фактури, както и че подписите в товарителниците в графа получател са на представител на „Г.М. 03“ ЕООД. Твърди, че е платил изцяло дължимата по фактура №3935/21.10.2019 год. сума.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал.1 от ЗЗД във връзка с чл. 327, ал.1 от ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл.327, ал.1 от ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго. Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, когато длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата. Основателността на предявените искове е поставена в зависимост от това по делото да се установи, че между страните съществуват облигационни правоотношения, в чието съдържание са включени задължения за заплащане на възнаграждение в посочения в исковата молба размер, както че ищецът е доставил на ответника твърдяното количество бетон.

В случая между страните не е спорно, че между страните са съществували търговски взаимоотношения, по силата на които ищецът е доставял на ответника бетон, след заявка на „Г.М. 03“ ЕООД. Спорно е дали ищецът е заявил количества бетон, както и дали такъв е доставен. За установяване на тези факти ищецът е ангажирал доказателства по делото-товарителници от 02.10.2019 год., 12.10.2019 год. /7 броя/, от 16.10.2019 год./5 броя/ от 17.10.2019 год. от 19.10.2019 год. /5 броя/, с експедиционни бележки към тях и съдебно-счетоводна експертиза, които разгледани в тяхната съвкупност водят до извода, че страните са сключили договори за продажба и

съдържанието на договорите-доставка на бетон в заявеното количество, описано в товарителниците. Установява се, че ответникът е приел изпълнението, доколкото в товарителниците фигурират подписи на лицето приело доставките. Видно е също, че като получател във всички товарителници фигурира „Геомар поделението“. Предвид изложеното съдът приема, че са налице облигационни отношения между страните, по силата на които ищецът, в качеството си на продавач е поел задължение да достави на ответника, в качеството му на купувач стоките предмет на договора, срещу задължението на последния да плати продажната цена. От съдебно-счетоводната експертиза се установява, че процесните фактури са издадени коректно, във връзка с доставката на основание на първични документи-товарителници и експедиционни бележки, които са намерили отражение в счетоводните регистри и в документите по ЗДДС. Вещото лице е дало заключение, че счетоводството на ищеца е водено редовно по повод на процесните договори, като в счетоводна справка „аналитичен регистър“ по сметка 411 клиенти, по партидата на ответника се води салдо в размер на 15 083,40 лева. Установява се също, че при ответника е осчетоводена само първата фактура №3935/21.10.2019 год., като от счетоводна справка „аналитичен регистър“ по сметка 401 доставчици, по партидата на „АСТ.Б“ ЕООД не се води салдо /непогасено задължение/. Съдът приема, че редовно водените от ищеца счетоводни записи, които на основание [чл. 182 ГПК](#) вр. чл.55, ал.1 от ТЗ служат като доказателство в полза на водилото ги дружество, че задължението по фактурата съществува в претендирания размер, като няма данни същото да е платено. Обстоятелството, чене всички фактурати са осчетоводена при ответника не е достатъчно да обоснове извод за недължимост на сумите по тях, доколкото ответникът не може да се позовава единствено на липсата на осчетоводяване на документ, който ищецът му е изпратил и на електронен адрес. В допълнение следва да се посочи, че в случая, вземането на ищцовото дружество за цената на доставената стока не е обусловено единствено от осчетоводяването на издадените данъчни фактури от ответника, тъй като съгласно [чл. 327, ал. 1 от ТЗ](#), във вр. с [чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД](#) основаниято за плащане на продажната цена е предаването на стоката, което се установява от положените под товарителницата подписи. Страните не са уговорили отклонение от правилото на чл. 327 от ТЗ, според който купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи. Ответникът твърди, че е платил изцяло дължимата по първата фактура сума. От представеното извлечение от разплащателна сметка е видно, че ответникът е превел на ищеца сума в размер на 17 600,40 лева с основание фактури, без да е конкретизирано кои. При изслушване на заключението по съдебно-счетоводната експертиза вещото лице излага, че с тази сума са погасени стари задължения на ответника, като в заключението е посочено, че е погасена част-1096,20 лева от дължимата сума по първата фактура сума, а дължимият остатък е 13 221 лева. Доколкото ответникът не е посочил кое свое задължение

погасява, то съдът приема, че ищецът е погасил най-старите задължения на „Г.М. 03“ ЕООД. С оглед изложеното съдът приема, предявения иск се явява основателен и следва да бъде уважен така както е предявен-за сумата общо от 15 083,40 лева, за които „АСТ.Б“ ЕООД е издал данъчни фактури №3935/21.10.2019 год. за сумата от 14 317,20 лева с вкл. ДДС, №3996/28.10.2019 год. за сумата от 453,60 лева с вкл. ДДС, №4125/11.11.2019 год. за сумата от 226,80 лева с вкл. ДДС, №4196/18.11.2019 год. за сумата от 378 лева с вкл.ДДС и №4424/16.12.2019 год. за сумата 804 лева с вкл. ДДС.

По иска с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно чл. 303а, ал.3 от ТЗ ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане. В случая не са ангажирани доказателства да е уговорен друг срок за плащане, а лихвата за забава се претендира от 14-дневния срок от получаване на всяка една от фактурите. Доколкото ответникът не доказва, че дължимите суми по процесните фактури са платени, съдът приема, че иска е основателен, а размерът на дължимата лихва е общо 2 453,35 лева, съобразно заключението по съдебно-счетоводната експертиза или ответникът следва да заплати на ищеца лихва за забава, както следва: сумата от 2166,07 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 13 221 лева за периода от 05.11.2019 год. до 21.07.2021 год. по фактура №3935/21.10.2019 год., сумата от 73,45 лева, представляваща лихва за забава за периода от 12.11.2019 год. до 21.07.2021 год. върху главницата от 453,60 лева дължима по фактура №3996/28.10.2019 год., сумата от 35,85 лева, представляваща лихва за забава за периода от 26.11.2019 год. до 21.07.2021 год., върху главницата от 226,80 лева дължима по фактура №4125/11.11.2019 год., сумата от 59,03 лева, представляваща лихва за забава за периода от 03.12.2019 год. до 21.07.2021 год. върху главницата от 378 лева дължима по фактура №4196/18.11.2019 год., сумата от 118,95 лева, представляваща лихва за забава за периода от 02.01.2020 год. до 21.07.2021 год. върху главницата от 804 лева дължима по фактура №4424/16.12.2019 год..

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2038,47 лева, представляваща направените по настоящото делото разноски, съразмерно с уважената част от претенциите. Претенцията на ищеца за присъждане на разноски, представляващи държавна такса за обезпечение на бъдещ иск в размер на 40 лева, 5 лева, представляваща такса за издаване на обезпечителна заповед и адвокатско възнаграждение в размер на 770 лева не следва да се присъждат, тъй като не са ангажирани доказателства, че действително са направени.

Воден от горното

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Г.М. 03” ЕООД, ЕИК 131555691, с адрес: гр. София, ж.к. „Люлин 8“, бл.832, вх.Б, ет.6, ап. Б-12 да заплати на **„АСТ.Б” ЕООД**, ЕИК 204833600, със съдебен адрес: гр. Пловдив, ул. „Рогошко шосе” №36, на правно основание с чл. 79, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл. 327, ал.1 от ТЗ общо сумата от **15 083,40 лева (петнадесет хиляди осемдесет и три лева и четиридесет стотинки)**, дължима по данъчни фактури: №3935/21.10.2019 год. за сумата от 14 317,20 лева с вкл. ДДС, №3996/28.10.2019 год. за сумата от 453,60 лева с вкл. ДДС, №4125/11.11.2019 год. за сумата от 226,80 лева с вкл. ДДС, №4196/18.11.2019 год. за сумата от 378 лева с вкл.ДДС и №4424/16.12.2019 год. за сумата 804 лева с вкл. ДДС, ведно със законната лихва върху главницата считано от 26.08.2021 год. до окончателното ѝ плащане, на правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД общо сумата от **2453,35 лева (две хиляди четиристотин петдесет и три лева и тридесет и пет стотинки)**, представляваща лихва за забава, както следва: сумата от 2166,07 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 13 221 лева за периода от 05.11.2019 год. до 21.07.2021 год. по фактура №3935/21.10.2019 год., сумата от 73,45 лева, представляваща лихва за забава за периода от 12.11.2019 год. до 21.07.2021 год. върху главницата от 453,60 лева дължима по фактура №3996/28.10.2019 год., сумата от 35,85 лева, представляваща лихва за забава за периода от 26.11.2019 год. до 21.07.2021 год., върху главницата от 226,80 лева дължима по фактура №4125/11.11.2019 год., сумата от 59,03 лева, представляваща лихва за забава за периода от 03.12.2019 год. до 21.07.2021 год. върху главницата от 378 лева дължима по фактура №4196/18.11.2019 год., сумата от 118,95 лева, представляваща лихва за забава за периода от 02.01.2020 год. до 21.07.2021 год. върху главницата от 804 лева дължима по фактура №4424/16.12.2019 год. и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от **2038,47 лева (две хиляди тридесет и осем лева и четиридесет и седем стотинки)**, представляваща сторените по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____